

[Halvgaard.]

der allerede nu er færdiguddannede, 67.000, der i øjeblikket er under uddannelse og skønnes at blive færdige, og 114.000, der endnu ikke har påbegyndt uddannelsen. Altså bliver resultatet af den adgangsbeskrænkning, folketinget vedtog i 1976, 107.000 arbejdsløse akademikere i året 1990.

Selv om man således som et tankeeksperiment forestillede sig, at man i en årrække fuldstændig standsede tilgangen til de videregående uddannelser, så ville overskuddet af langvarigt uddannede alligevel i en lang periode være stadig voksende som følge af det store antal unge, der allerede i dag befinder sig i denne del af uddannelsessystemet.

Det er de barske kendsgerninger, som tydeligt afspejler, hvor fundamentalt fejlagtig en uddannelsespolitik, der er ført her i Danmark i de senere år.

Jeg vil gå så vidt som til at påstå, at den uddannelsespolitik, der føres, er uansvarlig, fordi der ikke er balance mellem udgifterne til uddannelsesforbruget og de indtægter, vort erhvervsliv har mulighed for at skabe. Det er en kendsgerning, der tydeligt afspejles i Danmarks stigende gældsætning og stigende betalingsbalanceunderskud.

Det er uansvarligt af hensyn til de 150.000 arbejdsledige, fordi de uahæmmede udgifter til uddannelsesforbruget er medvirkende til at øge omkostningsniveauet, så vor konkurrenceevne yderligere forringes på bekostning af etablering af nye arbejdspladser i produktionsledene.

For det tredje er vores uddannelsespolitik uansvarlig over for de studerende, der lokkes ind i uddannelsessystemet, når det nu i de officielle statistikker erkendes, at universiteterne i de kommende 13 år stort set alene vil producere kandidater til arbejdsløshed. Hvis denne kendsgerning er baggrunden for uroen og blokaden på vore universiteter, så forstår jeg motivet, så forstår jeg de unge, selv om jeg skarpt tager afstand fra ulovlighederne ved gennemførelsen af besættelserne.

Nu, hvor det lader til, at besættelserne er opført, må det være folketingets vigtigste opgave at forberede en politik, der for alvor sigter mod en løsning af problemerne. Der er to problemer, der skal tages fat på; det er den økonomiske krise, Danmark befinder sig i, og den deraf følgende arbejdsløshed.

Der er et ordsprog, der siger: når krybben er tom, bides hestene. Den danske krybbe er tom, og der føres en politik, der forudsiger, at Danmarks gæld til udlandet i løbet af 1978 vil andrage ca. 60 mia kr. Det er beskæmmende, og det er en skamplet i Danmarks historie, at vor generation skal aflevere et forgældet samfund og et arbejdsløshedsproblem videre til vore børn og børnebørn, når der findes en løsningsmodel, som endnu ikke er afprøvet. Jeg tænker på den løsningsmodel, fremskridtspartiet har fremlagt, men som ingen andre partier har villet give tilslutning til. Det er en løsningsmodel, som gennem skattelettelser på bekostning af besparelser på finansbudgettet alene vil kunne bringe vort omkostningsniveau ned og genskabe vor konkurrenceevne over for udlandet. Dette alene er forudsætningen for at få folk i arbejde.

Skal Danmark genvinde sin økonomiske uafhængighed og skabe nye arbejdspladser, så må vi på den mest hensigtsmæssige måde administrere de to eneste råstoffer, vi har, nemlig jorden og arbejdskraften. Det gør vi ikke, når vi på den ene side på vore uddannelsesinstitutioner efter prognoserne uddanner vor arbejdskraft til arbejdsløshed, og på den anden side ikke udnytter det andet råstof, vi har, nemlig jorden.

Som et eksempel kan jeg henvise til en nylig afgivet betænkning om en fremtidig landbrugs politik, hvor man netop påpeger nødvendigheden af en øget indsats til udnyttelse af jorden af hensyn til beskæftigelsen. En forøgelse af f.eks. den animalske produktion på 3 pct. vil efter beregningen skaffe 10.000 nye arbejdspladser, dels i selve landbruget, dels i de respektive forædlingsindustrier, mejerier, slagterier, kønserverfabrikker osv.

Initiativet til en udvidelse af en sådan produktion tages imidlertid først, når landmanden kan se en økonomisk fordel ved en sådan driftsform. Denne fordel kan han ikke se i dag. Det vil sige, at der må gennemføres en politik, der animerer til en sådan indsats for at få folk i arbejde. Det er derfor nødvendigt i langt højere grad at bringe de studerende bedre forståelse for landbrugets, ja for hele erhvervslivets vanskelige problemer, det erhvervsliv, vi alle her i Danmark skal leve af, og som er medvirkende til at skabe betingelserne for vort uddannelsessystem. Skal det danske samfund fortsat fungere, er samarbejde nødvendigt,